

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 6T/56/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011563
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Filo
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2120011563.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, samosudcom JUDr. Marekom U., v trestnej veci obžalovaných Františka K. a spol. pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 02.09.2020

rozhodol:

Obžalovaní:

1/ U. K., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R., t.č. vo väzbe v W. F.,

2/ Patrik K., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R., A. ul. XXXX/XX

sa uznávajú za vinných, že

1/ obžalovaný František K. dňa XX.XX.XXXX v čase približne od 15.30 hod. do 15.40 hod. v meste R., na ulici A. D. 41 odcudzil z neuzamknutého motorového vozidla zn. U. R., bielej farby s EČV:R čiernu koženú peňaženku s finančnou hotovosťou 2 €, ďalšiu čiernu koženú peňaženku s občianskym preukazom, vodičským preukazom, preukazom poistenca poisťovne Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., permanentkou do posilňovne Fit Up, všetky vedené na meno Z. R., platobnú kartu k vtedy už zrušenému bankovému účtu vedenému v R. banke, a.s. a platobnú kartu č. XXXX XXXX XXXX XXXX vedenú k bankovému účtu č. SK33 XXXX XXXX XXXX 1620 8144 v R. banke, a.s. odštepny závod Q. C., pričom toho istého dňa po predchádzajúcej vzájomnej dohode obvinených, obvinený S. K. vykonal platobnou kartou č. 4598 XXXX XXXX 7286 dve neoprávnené platby, a to v čase o 15.45 hod. v trafike T-S. v budove železničnej stanice na Kollárovej ulici v R. vo výške 16 € a v čase o 15.46 hod. v ďalšej trafike T-S. v budove železničnej stanice na E. ulici v Trnave vo výške 16 €, a následne v ten istý deň v čase o 15.57 hod. v trafike T-S. v obchodnom dome Max v R. sa neúspešne pokúsil o platbu vo výške 16€ a v čase o 15.58 hod. na tom istom mieste sa neúspešne pokúsil o platbu vo výške 8 €, čím uvedeným konaním Z. R. spôsobili škodu krádežou vo výške 22€, neúspešným platbami by mu spôsobili škodu vo výške 24 € a R. banke, a.s. spôsobili neoprávnenými platbami škodu vo výške 32€,

2/ obžalovaný U. K. dňa 02.03.2020 v čase od 16.30 hod. do 17.05 hod. v meste R., na ulici M. 1, odcudzil z neuzamknutého motorového vozidla zn. K. Forester s G.:R modrú koženú peňaženku zn. ECCO, v ktorej sa nachádzali finančná hotovosť vo výške 300 €, občiansky preukaz, vodičský preukaz, preukaz poistenca poisťovne Dôvera, a.s., všetky vedené na meno M. R., osvedčenie o evidencii častí I k motorovému vozidlu zn. K. U. s EČV:R palivová karta TIR S., platobná karta č. 4234 XXXX XXXX 3906 a platobná karta č. XXXX XXXX XXXX 2562 obe vedené k bankovému účtu č. SK88 XXXX XXXX XXXX XXXX, platobná karta č. XXXX XXXX XXXX 8965 vedená k bankovému účtu č. SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, platobná karta č. 4234 XXXX XXXX XXXX vedená k bankovému účtu č. SK11 XXXX XXXX XXXX 2380 4522, následne toho istého dňa v čase o 18.09 hod., 18.10 hod., a 18.11 hod. v trafike T-S. na ul. N. L. v Trnave sa neúspešne trikrát pokúsil o bezkontaktné platby v nezistenej výške dvoma z odcudzených platobných kariet a o XX.XX hod. v bankomate Slovenskej sporiteľne, a.s. na Starohájskej ulici v R. s platobnou kartou č. 4234 XXXX XXXX 3906 neúspešne pokúsil skontrolovať stav bankového

účtu č. SK88 1100 XXXX XXXX XXXX 5155 a o 18.20 hod. v tom istom bankomate s platobnou kartou č. XXXX XXXX XXXX 2562 neúspešne pokúsil skontrolovať stav bankového účtu č. K XXXX XXXX XXXX 2382 XXXX, čím uvedeným konaním spôsobil M. R. škodu krádežou vo výške 354 €,

3/ obžalovaný U. K. dňa 02.03.2020 v čase od 14.20 hod. do 14.30 hod. v meste R. na ulici S. XXXX/XX, odcudzil z neuzamknutého motorového vozidla zn. Volkswagen R., čiernej metalízy s G.:R tablet zn. Lenovo s pamäťovou kartou SD s kapacitou XXX GB, multifunkčný ovládač zn. A. a nôž zn. N. multi, čím uvedeným konaním spôsobil Tiborovi N. škodu krádežou vo výške 280 €, pričom skutkov 1/ až 3/ sa obžalovaný U. K. dopustil, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/86/2018 zo dňa 01.08.2019, právoplatným dňa 01.08.2019, odsúdený okrem iného za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. a za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák.

teda

obžalovaný U. K.

v bodoch 1/ až 3/ si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách, z toho v bode 1 čin spáchal spoločným konaním v bodoch 1/až 2/ si neoprávnene obstaral platobnú kartu, ktorú použil, pričom v bode 1/ čin spáchal spoločným konaním,

obžalovaný Patrik K.

v bode 1/ si spoločným konaním neoprávnene obstaral platobnú kartu, ktorú použil,

čím spáchali

obžalovaný U. K.

v bodoch 1/ až 3/ pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. z toho v bodoch 1/ až 2/ v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. z toho v bode 1/ spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák.,

obžalovaný S. K.

v bode 1/ prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák.

Za to sa

odsudzujú

František K.:

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov, 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 277 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť škodu poškodeným:

- Tatra banka, a.s. so sídlom D. námestie 3, XXX 06 Bratislava, IČO:XXXXXXXX vo výške XX,- Eur spoločne a nerozdielne so spoluobžalovaným S. K., nar. 22.09.1978,
- Danielovi R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXX/XX vo výške 354,- Eur
- R. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Palárikova XXXX/XX, R., vo výške 280,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného R. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXXX/XX, R. so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Patrik K.:

Podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

S. § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a určuje mu skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť škodu poškodenému: R. banka, a.s. so sídlom D. námestie 3, XXX XX C., IČO:00686930 vo výške 32,- Eur spoločne a nerozdielne so spoluobžalovaným Františkom Sivákom, nar. 11.09.1993.

o d ō v o d n e n i e :

X. Stojkovič na hlavnom pojednávaní, po poučení podľa § 257 ods. 1 písm. a), b), c), ods. 4, ods. 5, ods. 8 Tr. por., urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por., že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného pod bodom 1/ v obžalobe Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 09.07.2020, sp. zn. 2Pv/159/20.

Obžalovaný K., po poučení podľa § 257 ods. 1 písm. a), b), c), ods. 4, ods. 5, ods. 8 Tr. por., urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku 1-3 uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 09.07.2020, sp. zn. 2Pv/159/20.

Vzhľadom k vyhláseniu obžalovaného Siváka súd postupom podľa § 33X ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. položil obžalovanému tam uvedené otázky, na ktoré obžalovaný odpovedal „áno“.

S poukazom na odpovede obžalovaného Siváka na položené otázky a stanovisko prokurátora rozhodol súd v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. tak, že prijal vyhlásenie obžalovaného K., že je vinný zo spáchania skutkov 1-3 uvedených v obžalobe Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 09.07.2020, sp. zn. 2Pv/159/20 a následne podľa § 257 ods. 8 Tr. por. súd vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutkov nevykoná a vykoná v jeho prípade len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vo vzťahu k predmetu dokazovania (vina a trest obžalovaného Stojkoviča, trest obžalovaného K. a náhrada škody) súd vypočul obžalovaného K. k spoluúčasti spoluobžalovaného Stojkoviča na skutku X/, vypočul obžalovaného K., so súhlasom strán prečítal postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. por. výpoveď svedka-poškodeného Z. R., so súhlasom strán prečítal znalecký posudok znalca Z.. Z. K. č. XX/XXXX, postupom podľa § 270 ods. 2 Tr. por. sa súd oboznámil s obrazovými záznamami zo T. stanice v R. a z priestorov trafiky T-S. a postupom podľa § 269 Tr. por. sa súd oboznámil aj so zápisnicami o vydaní vecí, s pokladničnými dokladmi, s výpisom z bankového účtu poškodeného R., s oznámením R. banky, a.s., s odbornými vyjadreniami k výške škody a so správami na obžalovaných.

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní súd hodnotiac produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. XX Tr. por. dospel bez akýchkoľvek rozumných pochybností k záveru, že skutok 1/ sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete tohto rozsudku a tento vo vzťahu k obžalovanému K. napĺňa všetky zákonné znaky prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa obžalovaný K. dopustil ako všeobecne trestne zodpovedný subjekt.

Obžalovaný K. svoju vinu na hlavnom pojednávaní poprel. Nepopieral, že obžalovaný Sivák mu dal bankomatové karty, ktorými v dvoch trafikách T-PRESS v budove T. stanice v R. kúpil cigarety 2-krát za sumu 16 Eur, pričom následne sa pokúsil za tovar zaplatiť aj v tretej trafike T-S. v obchodnom dome Z. v Trnave. Bránil sa však tvrdením, že netušil, že bankomatové karty, ktoré mu podal spoluobžalovaný

K. sú kradnuté. Naopak, myslel si, že tieto patria obžalovanému K., ktorého poznal z videnia a ktorý ho sám požiadal, aby nimi kúpil cigarety.

Obrane obžalovaného K. súd neuveril, pretože táto bola bez rozumných pochybností vyvrátená procesom dokazovania.

Spoluobžalovaný K. síce na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k spoluobžalovanému K. využil svoje právo a odoprel vypovedať, no obžalovaného K. usvedčila výpoveď K. z prípravného konania, v ktorej jednoznačne uviedol, že obžalovanému K. podal 2 bankomatové karty patriace poškodenému R., o ktorých mu povedal, že ich ukradol, pričom sa vopred dohodli tak, že čo s nimi K. kúpi, si rozdelia na polovicu. Vo vzťahu k výpovedi obžalovaného K. súd konštatuje, že nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by túto jeho výpoveď mal považovať za nepravdivú, resp. nezistil žiadnu takú skutočnosť, ktorá by pravdivosť jeho výpovede spochybňovala. Pravdivosť jeho výpovede pritom navyše aj nepriamo potvrdzujú kamerové záznamy z priestorov Železničnej stanice, na ktorých je zreteľne vidno, že bankomatové karty si obžalovaný podali nie normálnym spôsobom, ale snažiac sa pritom byť čo najviac nenápadní. Ak by obžalovaný K. nepovedal K. o tom, že sú karty kradnuté, nevidí súd logický dôvod na takéto „konšpiračné“ správanie sa oboch obžalovaných pri podaní kariet a pri následnom platení za cigarety. Navyše tomu, že obžalovaný K. musel vedieť o tom, že sú karty kradnuté svedčí nepriamo aj skutočnosť, že o 10 minút po platbách na Železničnej stanici sa s rovnakou platobnou kartou (ktorá už v tom čase bola zablokovaná poškodeným R.) pokúšal vykonať ďalšie dve platby v inej trafike T-S. v obchodnom dome Z., opäť za sumu, pri ktorej nebolo potrebné zadávať PIN kód. R. skutočnosti v súhrne teda rozumne vyvracajú ako nepravdivé tvrdenie obžalovaného K., že bol iba „náhodne“ požiadaný okoloidúcim K. na kúpu cigariet.

Pri úvahe o druhu a výmere trestu, pri rešpektovaní zásad ukladania trestov tak, ako to predpokladá ustanovenie § 34 Tr. zák., prihliadol súd u oboch obžalovaných na spôsob spáchania činu ich úmyselným konaním, jeho následok v podobe škody na majetku, zavinenie vo forme priameho úmyslu, pohnútku v podobe majetkového prospechu zo spáchanej trestnej činnosti, pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom prihliadol i na osoby obžalovaných a možnosť ich nápravy vo vzťahu k čomu majú význam najmä údaje vyplývajúce z odpisu ich registra trestov.

Obžalovaný K. bol doposiaľ 2-krát súdne trestaný podmieneným trestnom odňatí slobody, v oboch prípadoch pre spáchanie trestného činu lúpeže. Naposledy bol trestaný rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 24.03.2011, sp. zn. 3T/93/2009. V súčasnosti sa v súvislosti s oboma odsúdeniami na neho hľadí, ako keby odsúdený nebol.

Aj obžalovaný K. bol doposiaľ 2-krát súdne trestaný. V oboch prípadoch bol uznaný za vinného z identickej trestnej činnosti, pre ktorú je stíhaný aj v tejto trestnej veci (zbiehajúce sa § 212, § 219 a iné Tr. zák.). H. bol potrestaný rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 01.08.2019, sp. zn. 9T/86/2018 úhrnným nepodmieneným trestnom odňatí slobody vo výmere 15 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

U obžalovaného K. súd pri absencii poľahčujúcich a priťažujúcich okolností mohol ukladať trest v zákonnej výmere určenej v ustanovení § 219 ods. 1 Tr. zák., teda vo výmere 1 až 5 rokov.

U obžalovaného K. súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a súčasne dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák. Za celú zbierajúcu sa trestnú činnosť mu ukladal úhrnný trest odňatí slobody podľa ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák. a to po úprave trestnej sadzby určenej podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. Súd teda mohol obžalovanému K. uložiť trest vo výmere 5 rokov a 4 mesiace až 10 rokov.

Trestný zákon poskytuje ochranu spoločnosti pred páchatelom trestných činov v podobe trestov. Trest zabraňuje páchatelovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvárajú podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby po výkone trestu viedol riadny život a súčasne je poslaním trestu aj odradenie iných od páchania trestných činov, za súbežného vyjadrenia morálneho odsúdenia páchatela spoločnosťou. Pri voľbe druhu trestu a jeho výmery zdôrazňuje súd, že dosiahnutie cieľa spočívajúceho v zabránení v páchaní ďalšej trestnej činnosti zároveň vždy naplňa i cieľ ochrániť spoločnosť pred kriminalitou.

Majúc na pamäti účel trestu a prihliadajúc na osobu obžalovaných dospel súd k záveru, že na obžalovaného K. je dostatočné pôsobiť trestom odňatia slobody vo výmere 18-tich mesiacov s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 24-och mesiacov, počas ktorých bude obžalovaný mať dostatok príležitostí svoju nápravu svojim správaním preukázať, pričom súd jeho správanie na slobode bude aj dôsledne sledovať a vyhodnocovať. U obžalovaného K., ktorý je špeciálnym recidivistom, na ktorého nápravu zjavne nemal žiaden vplyv naposledy uložený nepodmienečný trest odňatia slobody súd ukladal úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby vo výmere 5 rokov a 4 mesiace. Takto uložený trest považuje súd za dostatočný na dosiahnutie jeho nápravy, kedy obžalovaný bude mať dostatok času a príležitostí sa zamyslieť na svojim doterajším životom a hlavne nad svojim ďalším smerovaním v spoločnosti. Na výkon tohto trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Čo sa týka úvah obžalovaného K. o znížení trestu skrz jeho vyhlásenie o vine prostredníctvom analogického aplikovania ustanovení o dohode o vine a treste, tieto jeho úvahy súd považoval za nedôvodné. V prípade prijatého vyhlásenia o vine súd nie je povinný znižovať trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Súd síce takýmto oprávnením disponuje, no pri úvahe o konkrétnej výmere trestu je vždy povinný sledovať najmä účel trestu. V tomto prípade osoba obžalovaného K. a jeho kriminálne narušenie neodôvodňujú znižovanie trest pod jeho dolnú hranicu trestnej sadzby iba preto, že sa obžalovaný ku skutku priznal formou vyhlásenia. Samotné priznanie sa súd zohľadnil tým, že ukladal trest na samej spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby.

V rámci adhézneho konania súd po riadne a včas uplatnenom nároku na náhradu škody zo strany poškodených, vychádzajúc z výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní čo do výšky škody a zo záveru, že k preukázanej škode na majetku poškodených došlo v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaných súd ustálil možnosť uznania týchto nárokov, pričom poškodeného Vrábla súd so zvyškom nároku, ktorý čo do výšky presiahol výsledky procesu dokazovania, odkázal na náhradu škody na civilný proces. Keďže skutok pod bodom 1/ spáchali obžalovaný v spolupáchateľstve, uložil im súd povinnosť nahradiť škodu poškodenému Talapkovi spoločne a nerozdielne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.